

OPTIMÁLIS ELVÁRÁS

Optimális elvárás, hogy vallásos lánynak, vallásos fiú legyen a párja. További elvárás, hogy a vallás területén is minél kisebb szintbeli különbség legyen kettőjük között. Sajnos, ez nem minden esetben valósul meg. Az is biztos, hogy ez problémákat generál a házasságban.

Egy kis bemutatkozás

Férjemmel 1974-ben ismerkedtem meg a Pénzügyi és Számviteli Főiskola esti tagozatán. Másfél év után behívták katonának. Levelezgettünk, barátok voltunk. 1978-ban leszerelt, s elkezdtünk találkozgatni. Számomra soha nem volt közömbös, de barátként kedveltem, mert tudtam, hogy mindig vannak lányok körülötte.

A főiskola megkezdése előtt volt egy komoly kapcsolatom, amely két és fél év után hirtelen megszakadt. Nagyon megviselt. Ekkor világosan kezdtem látni, hogy a kapcsolat elején – még nem fülíg szerelmesen – jó, ha tudja a másik fél, hogy vallásgyakorló vagyok, és ez számomra mit is jelent. Egyetlen fiú (nem voltak sokan) sem volt vallásos, akikkel jártam. Úgy gondoltam, hogy ha majd megismernek, akkor beszélek nekik Istenről, vallásgyakorlásról, s mindarról, ami ezzel jár. Ez a taktika azonban kudarcra végződött. A fiúk ezt nem vették komolyan. Volt, aki nem is gondolta rólam, hogy Istenhez tartozom. (Ez rám nézve elég szegény.) Nem voltam különb a világ fiainál.

A férjem volt az első – amikor kiderült, hogy ő nem csak baráti kapcsolatot akar –, akinek elmondtam, hogy minden vasárnap templomba járok, van egy kis-közösségem, hasonló korú fiatalokból, egyházi énekkarban énekelek, s mindez fontos nekem. Semmit nem akarok elhagyni miatta.

Évek múlásával többször is kaptam kritikát az első komoly találkozás miatt. Kb. így szólt: vagy így is kellek, vagy máris mehetsz. Akkor, abban az időben, amikor még csak kedveltem és nem voltam még nagyon szerelmes, még tudtam racionális lenni, s ehhez kellett az előzmények, a csalódások, az otthagyasok. Kicsit szívtelen megoldás volt, ezt ma is belátom, de egyenes beszéd.

Ezek után rengeteget beszélgettünk hitről, szeretetről, vallásról. Nekem hatalmas segítség volt, hogy osztálytársként, barátként is ismerhettem. Sok tulajdonságával tisztában voltam. A legfontosabb a nyitottság, a vidámság. Szeretett komoly dolgokról beszélgetni. Elmondta, hogy mit gondol, hogyan gondolja. Érvelt és vitatkozott. Szerette a filozófiát, ez akkor nagyon meglepett, mert a főiskolán mindenki félt és utálta ezt a tantárgyat. Ez az időszak számomra nagyon termékeny volt. Sokat olvastam, készültem a találkozókra. Nem szerettem volna, ha Isten léte mellett nem tudok érvelni. Egy közös volt az ismereteinkben, hogy Isten = Szeretet.

A beszélgetések tisztázták a fogalmainkat. Tisztázták, hogy csak tartalmas életet érdemes élni. Belülről éreztem, hogy én egyedül kevés leszek. Annál is inkább, mert két tűz között éltünk. Férjemet miattam, engem pedig férjem miatt támadtak a szülők. Emberileg mind a ketten megfeleltünk a szülők igényeinek, kifogás kizárólag az volt, hogy miért, illetve miért nem vallásos a másik.

S ekkor jött a kisközösségem. Voltak közöttük már fiatal házások és voltak egyedülállóak. Megbeszéltem velük és leendő férjemmel, hogy eljön egy találkozóra és megismeri a barátaimat. Egyszeri alkalomról volt szó, de egyre rendszeresebbé váltak a találkozások. Pillanatok alatt barátokká is váltak. Az élet mindennapos dolgaiban teljesen egyetértettek, s egyértelművé tudták tenni előtte, hogy Isten ügye nemcsak a papok és a nők dolga.

Egy év múlva összeházasodtunk. Következő évben megszületett a fiunk. Férjem utána lett elsőáldozó és bérházas. Haláláig hűséges volt Istenhez és a Bokor közösségéhez.

Többször kérdezte a közösségünk és mások is, hogy mi segített a döntéshez?

- A péceli szelíd, jóságos ugyanakkor megértő és egyértelmű plébános – *Halász Bandi bácsi*. Ő születésem óta ismert, hozzá jártunk jegyesoktatásra, ő készítette fel férjemet az elsőáldozásra és sokáig hozzá jártunk lelki vezetésre.
- *Bulányi Gyurka bácsi* világos, egyértelmű, szerető istenképe. Vágya volt az értelmes élet, melyhez az adás, a kicsiség és a szolgálat értelmet adott. Nemcsak elméleti, de gyakorlati oldalon is.
- A közösség, amely nagyon értékes emberekből állt. Hamar barátai tudtak lenni férjemnek. Voltak közös érdeklődési területek. Természetesen nem mindenkiel egyforma mélységű kapcsolatok alakultak.
- S nem utolsó sorban – úgy érzem – a türelmem, a kivárásom. Soha semmit nem erőltettem. Nem revolvereztem azzal, hogy az én kedvemért ezt vagy azt tegye meg, s nem mondtam le fontos programokról (pl. közösségi összejövetel, Bokorünnep stb.) az ő kedvéért.

Az én családom – bár nem Bokor-család – ezt nem értette. Ők szerették volna egy hagyományos katolikusnak tudni a férjemet még az esküvő előtt. Anyósomék pedig el tudták volna fogadni, ha csak vasárnapi katolikusok vagyunk, de semmi több.

Szerencsések voltunk, mert a közös életünket egy önálló garzonban kezdtük, és úgy alakítottuk, ahogy mi képzeltük el.

Összefoglalva, sokéves tapasztalatok alapján, egy kicsit tárgyilagosan a legfontosabbak:

- Megalkuvás-mentesség. Beletartozik az is, hogy ne akarjunk mindenáron férjhez menni.
- Legyen minimum-elvárás a leendő párunkkal szemben. Hittel, életvezetéssel, gyerekszámmal, pénzügyi gyarapodással, foglalkozási területtel.
- Teljes nyitottság, mind a két fél részéről. Ezt a bizalmat ne árnyékolják be a régi, rossz tapasztalatok.
- Tartalmas beszélgetések. Hitről, elképzelésekről, jövőképeinkről. Becsületről, tisztességről, adásról, szolgálatról, egymás iránti elvárásokról, munkáról, gyereknevelésről.
- Az elkötelezettség előtti minimum-elvárás fel nem adása.
- Ne akarjam, és ne is bízzak benne, hogy alapvetően meg tudom változtatni.
- Figyeljek és járjak nyitott szemmel leendő társam családjában, barátai között. Az otthonról hozott örökségek a házasságban is jelen vannak.
- Az én barátaim legyenek az ő barátai is.
- Értelmi és érzelmi hasonlóságok.
- Legyenek területek, ahol felnézek rá, és ő is felnéz rám.
- Tisztelet
- Olyan érzés, hogy közös életünkben jobba teszem őt és ő is jobba tesz engem.

A felsorolások nem fontossági sorrendet jelentenek. Remélem, mások számára is adnak gondolatokat. Ha bővebbet szeretnétek tudni bármely gondolatról, szívesen állok rendelkezésetekre.

Szeretettel: Benéné Farkas Éva